

Cesc Gelabert

balla un solo de Gerhard Bohner (1936-1992)

Im (Goldenen) Schnitt I / La Secció (Daurada) I

Durch den Raum, durch den Körper / (A través de l'espai, a través del cos)

Coreografia	Gerhard Bohner
Reconstrucció	Cesc Gelabert
Instal·lació espacial	Vera Röhm
Música	Johann Sebastian Bach «El clave bien temperado», Vol.1, Preludio y Fuga 1-12, interpretados por Keith Jarrett (ECM-835246-2)
Documentació vídeo	Cosima Santoro (1989)
Ajudant artística	Lydia Azzopardi
Director tècnic	Rüdiger Kratzert
Direcció de la gira	Inge Zysk
Direcció de producció	Dirk Scheper

Coproductors: Akademie der Künste, Berlin / Gelabert Azzopardi Companyia de Dansa, Barcelona

AKADEMIE DER KÜNSTE

60 minuts sense interrupcions

Els anys 1996 i 1999, el ballarí i coreògraf Cesc Gelabert va reconstruir els solos «Im (Goldenen) Schnitt I» i «Im (Goldenen) Schnitt II» de Gerhard Bohner (1936-1992), que va estrenar l'any 1989 per a l'Akademie der Künste de Berlín, amb material del creador de vídeos Cosima Santoro. Sobre el concepte original, Gelabert presenta peces i elements seleccionats per Bohner de les tres disciplines artístiques diferents —dansa, arts visuals i música, totes elles relacionades entre elles en la simultaneïtat d'execució, alhora que romanen obres d'art autònomes. A «Im (Goldenen) Schnitt I», el ballarí reacciona davant un espai dissenyat per l'escultora Vera Röhm, format per constel·lacions de fusta i pilars de plexiglàs mòbils i amb els quals es mou Gelabert. La música pertany a «El clavecí ben temperat» de Johann Sebastian Bach. Gelabert va conèixer Bohner (1936-1992) bé i ambdós es respectaven mútuament molt, tant en l'aspecte artístic com en l'humà. Malgrat la seva estricta adhesió al projecte coreogràfic, Gelabert conserva la seva individualitat artística com a ballarí, de manera que mai no es crea la impressió que intenta imitar Bohner.

Estrena: maig 1989, Akademie der Künste, Berlin

Reconstrucció / interpretació Cesc Gelabert, octubre 1996, Akademie der Künste, Berlin

IM (GOLDENEN) SCHNITT I / LA SECCIÓ (DAURADA) I

Durch den Raum, durch den Körper / A través de l'espai, a través del cos

El que més admiro del treball realitzat amb en el solo *Im (Goldenen) Schnitt I – La Secció (Daurada) I*, és la saviesa de la peça. L'aparent senzillesa de la seva forma amaga una comprensió profunda del moviment. La tensió entre les possibilitats geomètriques del cos i de la naturalesa humana s'ha solucionat d'una forma meravellosa. És dansa pura, comparable amb una conversa.

L'apartat *cap*, per exemple, resulta analític i estructural, a l'igual que una dissecció del moviment del cervell i, a l'hora de ballar-lo, provoca en mi una gran precisió, l'acte de pensar.

El fragment *pit* és completament emocional, tal com el batec del cor o la respiració, i no precisa més de sis formes diferents.

En quant l'apartat *braç* és un dels pocs moments feliços, com un joc, un elevar-se per l'aire. Els moviments són plens de continguc, però distanciat des d'un punt de vista formal, sempre humans i purs: un *discurs* sobre la condició de l'home.

L'obra es podria dividir en dues parts. En la primera em dedico principalment a la descripció fonamental de l'espai i de les línies. Diagonal, angle, corba, quadrat, etc.. M'endinso dins d'un món harmoniós y proporcionat, dins de la instal·lació de la Vera Röhm, dins de la *Secció Daurada*.

De cop i volta, a la segona part, tinc un bastó i em trobo en un cercle angost al fondo de l'escenari; d'una forma estranya, conscient de mi mateix, inicio des d'allà un viatge per les diferents seccions del meu cos per endinsar-me finalment una altra vegada en mi mateix i retornar al origen. Una meditació, un record de la meua pròpia història amb nombroses erupcions simultànies de les visions de Gerhard Bohner.

Quan vaig veure el vídeo per primera vegada, era com si, a causa de l'estructura subtil aparentment fluida, Gerhard improvisava lliurement, i un cop iniciats els assaigs i estudiada l'estructura detalladament em vaig donar compte de l'estreta relació entre el moviment i la música, de la seva perfecció i saviesa. És una estructura que no es pot tocar ni bellugar, es qüestió, solament, de donar-li vida.

Cesc Gelabert